

на свои разноски игри за войниците, с които се забавляваше като с деца.

Има хора, които произвеждат дълбоко впечатление, внушават некаква си сила; привързват към себе си, прераждат. Такъв беше поручик Любавски. Много български младежи той прероди, направи ги полезни членове на обществото

АГИТАТОР.

Поручик Любавски и подпоручик Иванов обедваха. Когато свършиха, вестовоя доложи, че един министър отдавна чака на двора. Министър да чака на двора! Това разтревожи и двамата офицери. Скокнаха и излезоха на вжн. В двора на един камък под сенчесто дърво седеше не настоящия министър а бивши. Той беше Греков. Дълго време той чакаше офицерите да се наобедват, та да помоли да го приеме поручик Любавски. Последният беше назначен подкомисар в дупнишката околия. Поканиха го да влезе в стаята. Но Любавски го хладно прие. Греков захвана да разправя за предстоящия рай, който ще настане, ако се приемат пълномощията на „Негово Височество“ Любавски млчеше. Греков понижи тона на говоренето. Най-сетне изтърква, че не е дошъл да учи господина подкомисара, а да напомни да не се допускат по селата разни агитатори, които да заблуждават мирното население. И на това Любавски нищо не отговори. Греков разбра, че има работа с човек, който желае да стане орждие на консерваторската партия. Отиде си недоволен. Подпоручик Иванов го изпрати до вратника. Когато се завърна в стаята. Любавски го попита:

„Болван е тот умел“?

КОМИСАР.

Пристигна подполковник от генералния щаб Котелников Дупнишките консерватори тържествено го посрещнаха, като комисар на кюстендилското кръжие. Поручик Любавски му се представи. Котелников го попита, какво е направил като подкомисар. Любавски отговори: „Своего роту обучал“.

Отговорът беше неуместен, дързък и нахапен. Но Котелников нищо не каза, нито пък даде с нещо да се разбере, че той е оскърбен от отговора на Любавски.

По случай пристигането на комисара в двора на околийското управление беха събрани селски кметове и първенци. Под открито небе на юнско слънце те чакаха да изслушат княжеския комисар, както се величаеше сам Котелников. Най-сетне изволи да се покаже. Всички свалиха шапки. Котелников започна да говори на некакъв си своеобразен